

Una magnífica tela de Maurici Valls Quer

LES ARTS

Exposició de pintures de Maurici Valls Quer, a Barcelona

Tal com vàrem anunciar, el dissabte passat, el nostre bon amic i conegut artista Maurici Valls Quer inaugura una molt nodrida exposició de pintures a la Sala Busquets, de Barcelona. L'amic Valls presenta, en aquesta exposició, un seguit de teles ben notables, fruit, la major part d'elles, de la intensa labor portada a cap per Maurici Valls, en la seva estada en la nostra comarca. La llista de les teles per ell exposades és d'un total de 59 obres, i no obstant i que la majoria d'aquestes són paisatges, també hi figuren dos retrats i bodegons. Sabem que la susdita exposició és molt visitada i que els comentaris dels artistes i la premsa són molt favorables al nostre amic Valls, al qual trametem la nostra més sincera felicitació per l'èxit assolit. La manca d'espai ens priva d'ésser més ex-

tensos en aquesta nota d'art; no obstant podem avençar que les teles que han causat més bona impressió han estat les que porten per nom: «Nuvolada», «Carretera», «Can Poquí», «Fenc», «Carretera a Molló» i «Matí d'estiu». La fórmula cromàtica d'aquestes obres és sostinguda sempre en una mateixa tonalitat, amb domini de terres i blaus i amb una pasta que es diria sembla treballada amb espàtula. Dintre d'aquesta simplicitat de procediments, Valls Quer aconsegueix efectes d'una simpàtica delicadesa.

Davant de la tomba en flames

per JORDI DE CASTANYS

Alceu els ulls i els cors, ciutadans, que aquest monument, en aquesta hora, és una gran senyal d'esperança. La República triomfa dalt el monument del gloriós Francesc Macià. Però és la República d'ell i que hauria d'ésser la de tots: la República veritable, audaç i fecunda.

Davant la tomba, sentim una triple alegria: la de trobar-hi l'expressió de l'ideal humà i català de llibertat i justícia: la de veure glorificat l'home que va ésser, amb els seus fets, l'escultor de la nostra ànima.

Tomba en flames, fou en una vergonyosa nit, la tomba de Macià, flames que il·luminaren la fugida dels covards profanadors, miserables executors d'uns desitjos infames, flames que s'aixecaren al cor de Catalunya per a mostrar en les tenebres de la nit que havia començat, i que encara dura, el lloc on reposa l'home noble i bo, el patriota símbol de les noves llibertats de la nostra terra, flames de flors i de llores, dipositats allà pel fervor i el sentiment de tot un poble que sap estimar els qui se'n fan dignes, flames que tal vegada foren les precursoras de les que un dia no llunyà hauran de purificar l'ambient de vilesa i corrupció que ens fan respirar i que ens ofega...

(Retirat del número passat per excés d'original)

TEATRE PRINCIPAL D'OLOT

DIMARTS, DIA 14 DE GENER DE 1936

A LES DEU DE LA NIT

GRANDIÓS CONCERT, A CÀRREC DE

Elisabet Coëmans de
Pèrez Farràs

VIOLINISTA

ALEXANDRE VILALTA

PIANISTA

DETALLS PER PROGRAMES ESPECIALS